ΤΗΛ. ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ: Τμῆμα Α' 28—81 · » Β' 28—82 · » Γ' 28—83 · » Δ' 20—21

ΔΕΥΤΕΡΑ 13)6)55
ΣΕΛΙΣ 3η

ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ

ΤΗΛ. ΑΜΕΣΟΥ ΑΝΑΓΚΗΣ: Σταθμ. Α' βοηθειῶν 39—55 · Πυροσβεστική ὑπηρ. 25—61 · «Γλαῦκος» βλάβαι 25—22 · Τμῆμα Ἀσφαλείας 28—80

Ἡ ἀπανθρωποτέρα ποινὴ τῶν αἰώνων

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΜΕ ΤΟ ΣΙΔΗΡΟΥΝ ΠΡΟΣΩΠΕΙΟΝ

ΕΖΗΣΕ 24 ΕΤΗ ΜΕ ΤΗΝ ΜΑΣΚΑ ΚΑΙ ΑΠΕΘΑΝΕ ΜΕ ΑΥΤΗΝ

Μία ἀληθινὴ ἱστορία γεμάτη φαντασία καὶ θρύλους

Διασκευὴ ἐπὶ τῷ ἰταλικοῦ τοῦ κ. ΙΑΝ. ΟΡΦΑΝΟΥ

Ἄνθρωπος ἦταν πραγματικὰ ὁ μυστηριώδης καὶ ἐπικίνδυνος ἄνθρωπος τῆς ἐποχῆς τοῦ Λουδοβίκου τοῦ 14ου. Τὸν ἐπιβάλλει ἡ μεταξὺ τοῦ 1698 καὶ τοῦ 1703 ἀνώνυμος ὁ ὁποῖος ἐπιβλήθη εἰς τὴν ἱστορίαν μὲ τὸ ὄνομα τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὸ Σιδηροῦν Προσωπεῖον; Εἶναι γνωστὸν ὅτι συνελήφθη τὸ 1679 κατὰ διαταγὴν τοῦ τότε βασιλέως τῆς Γαλλίας καὶ ἐπὶ 21 χρόνον ἐφυλακίσθη διαμένων πρῶτον εἰς τὸ Πινερόλο, ἔπειτα εἰς τὴν νησίδα τῆς Ἁγίας Μαργαρίτας καὶ τέλος εἰς τὴν Βαστίλλη, ὅπου καὶ ἀπέθανε τὸ ἔτος 17[illegible]. Εἶναι ἐπίσης γνωστὸν ὅτι ὑπεχρεώθη νὰ φέρει συνεχῶς, νύκτα καὶ ἡμέρα, τὴν σιδηρᾶν μάσκαν, ὅτι οὐδέποτε ἠδυνήθη νὰ ὁμιλήσῃ οὔτε καὶ τὸ ὄνομά του νὰ εἴπῃ εἰς κανένα. Οὐδέποτε ἔμεινε μόνος. Πάντοτε, νύκτα ἡμέρα, ὁ ἀδιάφορος δεσμοφύλαξ του εὑρίσκετο πλησίον του εἰς ἀπόστασιν ἑκατόμμυρίων βημάτων. Ἀπέθανε φέρων πάντοτε τὸ Σιδηροῦν Προσωπεῖον, χωρὶς οὔτε ὁ ἰατρὸς ὁ ὁποῖος παρεστάθη εἰς τὰς τελευταίας στιγμάς του νὰ δυνηθῇ νὰ τὸν ἴδῃ εἰς τὸ πρόσωπον.

Ποῖο φοβερὸ μυστικὸ ἔκρυβε κάτω ἀπὸ τὸ ἀρκτὸ προσωπεῖον;

Διατί ἡ τόσον ἀπάνθρωπος ποινὴ καὶ συγχρόνως διατί τόσος σεβασμὸς καὶ τόση ἐπιμέλεια διὰ τὴν ἄνετη παραμονήν του εἰς τὴν φυλακήν καὶ διατί ἡ ὑποχρέωσις ἡ ἐπιβληθεῖσα εἰς τὸν δεσμοφύλακά του νὰ ἵσταται πάντοτε ὄρθιος καὶ ἀσκεπὴς ἀπέναντί του; Ἐδῶ εἶναι ἱστορίες φαντασίας πολὺ ὀλιγότερον περιπαθεῖς ἀπὸ αὐτὴν τὴν μυστηριώδη ἱστορικὴν πραγματικότητα. Διὰ νὰ ψθάσῃ κανεὶς εἰς κάποιαν λύσιν πρέπει πρῶτα νὰ χωρίσῃ τὴν ἀληθινὴν ἱστορίαν ἀπὸ τὸν γεμάτον φαντασίαν θρύλον. Δὲν ἠμπορεῖ νὰ προχωρήσῃ εἰς τὴν ἀποκάλυψιν ἑνὸς μυστηρίου χωρὶς νὰ γνωρίσῃ πρῶτα τὰ μυστηριώδη σημεῖα αὐτοῦ. Καὶ ὑπάρχουν τόσα εἰς τὸ αἴνιγμα τοῦ Σιδηροῦ Προσωπείου.

Πιστεύεται ὅτι ὁ Βολταῖρος πρῶτος ἔδωσε δημοσιότητα εἰς τὴν σκοτεινὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν. Μὲ τὴν ὀξυδερκείαν του καὶ μὲ τὸ διαβρωτικὸν πνεῦμα του ὁ Βολταῖρος «ἐψάρευε» τὸ διήγημα εἰς ἕνα ἀνώνυμον καὶ σκανδαλώδες βιβλίον δημοσιευθὲν εἰς τὸ Ἀμστερδὰμ τὸ 1745 κάτω ἀπὸ τὸν ἀθῶον τίτλον «ἀπόρρητα ἀπομνημονεύματα πρὸς χρῆσιν τῆς ἱστορίας τῆς Περσίας». Ἀλλὰ ἡ ἱστορία τῆς Περσίας δὲν εἶχεν καμμίαν θέσιν ἐκεῖ: Ἐπρόκειτο ἀπεναντίας διὰ μίαν σάτυρον ὑπαινικτικὴν σχετικὰ μὲ τὰς πολιτικὰ καὶ ἐρωτικὰς ραδιουργίας τῆς Αὐλῆς τοῦ Βασιλέως Ἡλίου. Ἐκεῖ γίνεται λόγος, μὲ ὀνόματα φανταστικά, διὰ πρόσωπα τῆς γαλλικῆς Αὐλῆς, εἰς τὰ ὁποῖα τὸ μεμυημένον κοινὸν ἠδυνήθη νὰ δώσῃ ἀμέσως τὰ πραγματικὰ ὀνόματα.

Σύμφωνα μὲ τὴν σάτυραν αὐτὴν ὁ κόσμος τοῦ Βερμαντονά, φερόμενος ὡς νόθος υἱὸς τοῦ Βασιλέως Ἡλίου καὶ τῆς δεσποινίδος ντὲ λὰ Βαλλιέ, εἶχε ραπίσει τὸν ὁμαίμονα ἀδελφόν του Δελφῖνον, διάδοχον πρίγκηπα, καὶ διὰ τοῦτο ἐφυλακίσθη.

Διὰ νὰ δικαιολογήσουν τὴν ἐξαφάνισίν του διέδωσαν ὅτι ἀπέθανεν ἀπὸ πανώλην, καὶ εἰς τὸν δεσμώτην ἐπεβλήθη ἡ περίφημη μάσκα. Σύμφωνα μὲ τὸν συγγραφέα τῆς σάτυρας, ὁ ἄνθρωπος μὲ τὸ Σιδηροῦν Προσωπεῖον θὰ ἦτο λοιπὸν αὐτὸς ὁ νόθος υἱὸς τοῦ Βασιλέως. Εἰς ἐκεῖνα τὰ «ἀποπνημονεύματα» ἐξιστορεῖται ὅτι μίαν ἡμέραν ὁ κόμης ἐχάραξε μὲ ἕνα μαχαῖρι τὸ πραγματικόν του ὄνομα εἰς ἕνα ἀσημένιο πιάτο, καὶ τὸ ἔρριξε ἀπὸ τὸ παράθυρο τῆς φυλακῆς του. Ἕνας ὑπηρέτης τὸ εὑρῆκε καὶ τὸ ἔφερε εἰς τὸν διευθυντὴν τῶν φυλακῶν. Ὁ ὑπηρέτης ἐφονεύθη ἀμέσως διὰ νὰ ἐξαφανισθῇ ὁ ἄνθρωπος ποὺ ἐγνώρισε τὸ μυστικόν. Αὐτὰ ἀφηγεῖται ἡ «περσικὴ σάτυρα». Ὁ Βολταῖρος ἐπωφελήθη τῆς σατύρας διὰ νὰ ἴδῃ βελτίωσιν κατὰ τὸ 1955, εἰς τὴν πραγματικότητα δὲ αἱ συνθῆκαι διαβιώσεως θὰ εἶναι πολὺ χειρότεραι ἀπὸ ὅ,τι ἦσαν τὰ δύο τρία τελευταῖα ἔτη. Αἱ προβλέψεις ἐπὶ τῆς καταστάσεως τῶν Ρώσσων ἐργατῶν βασίζονται ἐπὶ τριῶν κυρίως παραγόντων:

Τὴν ἔμφασιν, ἡ ὁποία ἐδόθη τελευταίως εἰς τὴν βαρεῖαν βιομηχανίαν εἰς βάρος τῆς παραγωγῆς καταναλωτικῶν ἀγαθῶν, τὴν δραστικὴν περικοπὴν τῶν κονδυλίων τοῦ Ρωσσικοῦ προϋπολογισμοῦ, ὅσον ἀφορᾷ τὴν παραγωγὴν καὶ τὴν διάθεσιν τῶν καταναλωτικῶν ἀγαθῶν, καὶ τὸν μελετώμενον διπλασιασμὸν τῆς ὑποχρεωτικῆς ὑπὸ τῶν ἐργατῶν ἀγορᾶς κρατικῶν μετοχῶν.

Ὅταν τὸ 1953 ὁ Μαλένκωφ ἐτάχθη ὑπὲρ τῆς αὐξήσεως τῶν καταναλωτικῶν ἀγαθῶν, χάριν τοῦ λαοῦ, πολλὰ εἴδη, κυρίως τὰ γεωργικὰ προϊόντα, παρουσίασαν τιμὰς σημαντικῶς μικροτέρας ἀπὸ τὰ προηγούμενα ἔτη. Καὶ παρὰ ταῦτα, ὅμως τὰ αὐγὰ ἐξηκολούθησαν νὰ κοστίζουν 15 δραχμὲς τὸ ζευγάρι, ἕνα καλὸ ζευγάρι παπούτσια 75 δολλάρια, ἕνα ραδιόφωνο 200 δολλάρια καὶ ἕνα πορτοκάλλι μισό δολλάριο. Ἐπίσης, τὸ βούτυρο, οἱ πατάτες, τὸ χοιρινὸ καὶ τὰ φρέσκα λαχανικὰ ἦσαν τόσον σπάνια ὥστε διὰ πολλὰς οἰκογενείας τῶν πόλεων νὰ εἶναι εἴδη στερήσεως, παρ' ὅλον ὅτι διέθετον τὰ χρήματα διὰ νὰ τὰ ἀγοράσουν. Τὸ ἴδιο ἴσχυε καὶ διὰ εἴδη ἐπενδύσεως καὶ τὰ ἄλλα οἰκιακὰ εἴδη.

Ἡ μείωσις τῶν τιμῶν κατὰ τὴν 1ην Ἀπριλίου ὑπῆρξε κάπως περιορισμένης κλίμακος καὶ τὰ μόνα εἴδη τὰ ὁποῖα περιελήφθησαν εἰς τὸν κατάλογον ἦσαν τὸ ψωμὶ ἐκ τριμμῆς, τὰ ζυμαρικὰ καὶ τὸ τσαὶ. Ἐὰν γενῇ σύγκρισις τῆς καταστάσεως τοῦ 1954 μὲ ἐκείνην τοῦ 1950, τὸ συμπέρασμα θὰ εἶναι ὅτι αἱ ἐτήσιαι μειώσεις ἠκολούθησαν μίαν πορείαν ἐλαττώσεως. Δύναται νὰ λεχθῇ ὅτι ἡ ἐποχὴ ἡ ὁποία παρουσίασε τὴν καλυτέραν προοπτικὴν διὰ τὸν Ρῶσσον καταναλωτὴν ἀπὸ τῆς μπολσεβικικῆς ἐπαναστάσεως, ἤτο τὸ 1928 τελευταῖον ἔτος τῆς ἐφαρμοσθείσης νέας οἰκονομικῆς πολιτικῆς τοῦ Λένιν. Ἀργότερον, τὸ ἴδιον ἔτος, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Στάλιν αὐτὴν τὴν φοράν, ἡ νέα οἰκονομικὴ πολιτικὴ ἐγκατελείφθη, υἱοθετηθέντος τοῦ πρώτου πενταετοῦς Σχεδίου. Μεταξὺ τοῦ 1928 καὶ τοῦ 1954, αἱ αὐξήσεις τῶν μισθῶν τῶν μέσων ἐργατῶν ὑπῆρξαν πολὺ μικρότεραι ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς αὐξήσεις τῶν τιμῶν. Ἐπὶ πλέον κατὰ τὸ 1954 ὁ Ρῶσσος ἐργάτης ἔπρεπε νὰ δουλεύσῃ 43 ὥρας περισσότερον ἀπό,τι τὸ 1928 διὰ νὰδυνηθῇ νὰ ἱκανοποιήσῃ τὰς ἑβδομαδιαίας ἀνάγκας του εἰς τὰ ἑπτὰ βασικὰ τρόφιμα.

Ὡς νὰ μὴν ἤρκουν ὅλα αὐτὰ ὁ Ρωσσικὸς προϋπολογισμὸς τοῦ 1955 προβλέπει ἐννέα δισεκατομμύρια ὀλιγώτερα ἀπὸ ὅτι τὸ 1954 διὰ τὴν παραγωγὴν καὶ διάθεσιν τῶν καταναλωτικῶν ἀγαθῶν. Τοῦτο, ὅμως δὲν δίδει πλήρη εἰκόνα. Πρέπει νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι ὁ πληθυσμὸς τῆς χώρας αὐξάνει 3 ἑκατομμύρια ἐτησίως, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἀπαιτεῖ αὔξησιν τοῦ διαθεσίμου ποσοῦ καταναλωτικῶν ἀγαθῶν.

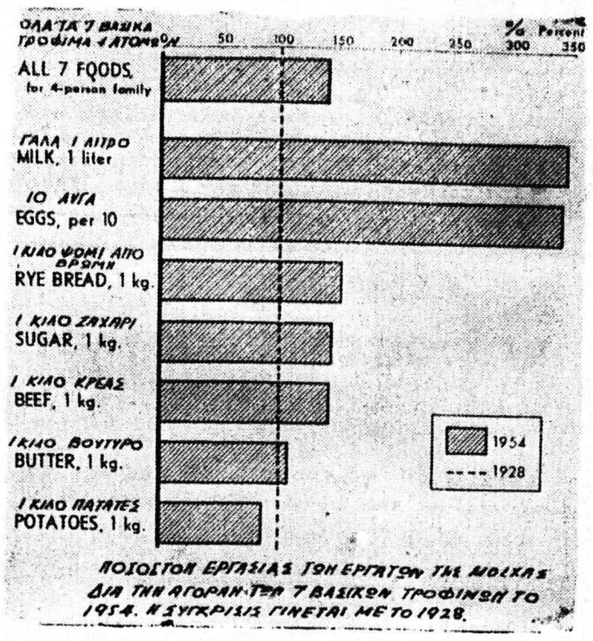

Παραστατικὸς πίναξ συγκρίσεως τοῦ ποσοστοῦ ἐργασίας τοῦ Ρώσσου ἐργάτου τὸ 1928 καὶ τὸ 1954

Μετὰ τὸν Στάλιν καὶ τὸν Μαλένκωφ

Η ΑΓΟΡΑΣΤΙΚΗ ΔΥΝΑΜΙΣ ΤΟΥ ΡΩΣΣΟΥ ΕΡΓΑΤΟΥ Ο ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ ΑΥΞΑΝΕΙ 3 ΕΚΑΤΟΜ. ΕΤΗΣΙΩΣ

Ἄρθρον Ἀμερικανοῦ κοινωνιολόγου

Ν. ΥΟΡΚΗ. Μὲ τὴν ἐκλογὴν τοῦ προϋπολογισμοῦ Μαλένκωφ καὶ τὴν ἄνοδον εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ Ἐρ. Φοῦσι, ἡ προοπτικὴ ὅλων τῶν Ρώσσων ἐργατῶν παρουσιάζεται πολὺ καλυτέρα παρὰ ποτέ.

Ἡ λύσις τῶν ἐνδιαφερόντων ὁ μὲ τὴν ἐργασίαν βιομηχανίας εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν δὲν πρόκειται νὰ ἴδῃ βελτίωσιν κατὰ τὸ 1955, εἰς τὴν πραγματικότητα δὲ αἱ συνθῆκαι διαβιώσεως θὰ εἶναι πολὺ χειρότεραι ἀπὸ ὅ,τι ἦσαν τὰ δύο τρία τελευταῖα ἔτη. Αἱ προβλέψεις ἐπὶ τῆς καταστάσεως τῶν Ρώσσων ἐργατῶν βασίζονται ἐπὶ τριῶν κυρίως παραγόντων:

Τὴν ἔμφασιν, ἡ ὁποία ἐδόθη τελευταίως εἰς τὴν βαρεῖαν βιομηχανίαν εἰς βάρος τῆς παραγωγῆς καταναλωτικῶν ἀγαθῶν, τὴν δραστικὴν περικοπὴν τῶν κονδυλίων τοῦ Ρωσσικοῦ προϋπολογισμοῦ, ὅσον ἀφορᾷ τὴν παραγωγὴν καὶ τὴν διάθεσιν τῶν καταναλωτικῶν ἀγαθῶν, καὶ τὸν μελετώμενον διπλασιασμὸν τῆς ὑποχρεωτικῆς ὑπὸ τῶν ἐργατῶν ἀγορᾶς κρατικῶν μετοχῶν.

Ὅταν τὸ 1953 ὁ Μαλένκωφ ἐτάχθη ὑπὲρ τῆς αὐξήσεως τῶν καταναλωτικῶν ἀγαθῶν, χάριν τοῦ λαοῦ, πολλὰ εἴδη, κυρίως τὰ γεωργικὰ προϊόντα, παρουσίασαν τιμὰς σημαντικῶς μικροτέρας ἀπὸ τὰ προηγούμενα ἔτη. Καὶ παρὰ ταῦτα, ὅμως τὰ αὐγὰ ἐξηκολούθησαν νὰ κοστίζουν 15 δραχμὲς τὸ ζευγάρι, ἕνα καλὸ ζευγάρι παπούτσια 75 δολλάρια, ἕνα ραδιόφωνο 200 δολλάρια καὶ ἕνα πορτοκάλλι μισό δολλάριο. Ἐπίσης, τὸ βούτυρο, οἱ πατάτες, τὸ χοιρινὸ καὶ τὰ φρέσκα λαχανικὰ ἦσαν τόσον σπάνια ὥστε διὰ πολλὰς οἰκογενείας τῶν πόλεων νὰ εἶναι εἴδη στερήσεως, παρ' ὅλον ὅτι διέθετον τὰ χρήματα διὰ νὰ τὰ ἀγοράσουν. Τὸ ἴδιο ἴσχυε καὶ διὰ εἴδη ἐπενδύσεως καὶ τὰ ἄλλα οἰκιακὰ εἴδη.

Ἡ μείωσις τῶν τιμῶν κατὰ τὴν 1ην Ἀπριλίου ὑπῆρξε κάπως περιορισμένης κλίμακος καὶ τὰ μόνα εἴδη τὰ ὁποῖα περιελήφθησαν εἰς τὸν κατάλογον ἦσαν τὸ ψωμὶ ἐκ τριμμῆς, τὰ ζυμαρικὰ καὶ τὸ τσαί. Ἐὰν γενῇ σύγκρισις τῆς καταστάσεως τοῦ 1954 μὲ ἐκείνην τοῦ 1950, τὸ συμπέρασμα θὰ εἶναι ὅτι αἱ ἐτήσιαι μειώσεις ἠκολούθησαν μίαν πορείαν ἐλαττώσεως. Δύναται νὰ λεχθῇ ὅτι ἡ ἐποχὴ ἡ ὁποία παρουσίασε τὴν καλυτέραν προοπτικὴν διὰ τὸν Ρῶσσον καταναλωτὴν ἀπὸ τῆς μπολσεβικικῆς ἐπαναστάσεως, ἤτο τὸ 1928 τελευταῖον ἔτος τῆς ἐφαρμοσθείσης νέας οἰκονομικῆς πολιτικῆς τοῦ Λένιν. Ἀργότερον, τὸ ἴδιον ἔτος, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Στάλιν αὐτὴν τὴν φοράν, ἡ νέα οἰκονομικὴ πολιτικὴ ἐγκατελείφθη, υἱοθετηθέντος τοῦ πρώτου πενταετοῦς Σχεδίου. Μεταξὺ τοῦ 1928 καὶ τοῦ 1954, αἱ αὐξήσεις τῶν μισθῶν τῶν μέσων ἐργατῶν ὑπῆρξαν πολὺ μικρότεραι ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς αὐξήσεις τῶν τιμῶν. Ἐπὶ πλέον κατὰ τὸ 1954 ὁ Ρῶσσος ἐργάτης ἔπρεπε νὰ δουλεύσῃ 43 ὥρας περισσότερον ἀπό,τι τὸ 1928 διὰ νὰδυνηθῇ νὰ ἱκανοποιήσῃ τὰς ἑβδομαδιαίας ἀνάγκας του εἰς τὰ ἑπτὰ βασικὰ τρόφιμα.

Ὡς νὰ μὴν ἤρκουν ὅλα αὐτὰ ὁ Ρωσσικὸς προϋπολογισμὸς τοῦ 1955 προβλέπει ἐννέα δισεκατομμύρια ὀλιγώτερα ἀπὸ ὅτι τὸ 1954 διὰ τὴν παραγωγὴν καὶ διάθεσιν τῶν καταναλωτικῶν ἀγαθῶν. Τοῦτο, ὅμως δὲν δίδει πλήρη εἰκόνα. Πρέπει νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι ὁ πληθυσμὸς τῆς χώρας αὐξάνει 3 ἑκατομμύρια ἐτησίως, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἀπαιτεῖ αὔξησιν τοῦ διαθεσίμου ποσοῦ καταναλωτικῶν ἀγαθῶν.

Οἱ ἀκατάλληλες τῶν καλλιστείων

ΟΙ ΑΣΧΗΜΟΤΕΡΕΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΥΠΗΡΞΑΝ ΣΥΧΝΑ ΔΙΑΣΗΜΕΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΕΣ

Μία σειρὰ ὀνομάτων καὶ ἀπιθάνων περιστατικῶν

Τὶς ἡμέρες αὐτὲς ὅσοι παρακολουθοῦν τὶς καλλονὲς ὅλων τῶν χωρῶν τοῦ κόσμου ποὺ διαγωνίζονται γιὰ νὰ ἀποκτήσουν τὸν τίτλον «μὶς ὑφήλιος» ἢ «μὶς Εὐρώπη», ἂς σκεφθοῦν ὅτι ὑπάρχουν καὶ γυναῖκες ποὺ καὶ ὁ πιὸ ἐπιεικὴς παρατηρητὴς μάκαρα θὰ κοπιάσῃ γιὰ νὰ βρῇ κάτι ἐπάνω τους ποὺ νὰ δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ «ὡραῖον». Εἶναι οἱ ἀσχήμιες γυναῖκες καὶ μεταξὺ τῶν ἀσχήμων γυναικῶν ὑπάρχουν ὄχι λίγες στὶς ὁποῖες ὄχι μόνον οὐδὲν «ἐστοίχισεν» ἡ ἀνεπάρκειά των εἰς ὀμορφιά, ἀλλὰ θὰ ζήλευε τὴν ζωήν των κάθε Βασίλισσα τοῦ κάλλους. Ἂν ἐγίνετο διαγωνισμὸς γιὰ τὴν ἀσχημότερη γυναῖκα τῆς ἱστορίας, ἀπὸ τὶς πρῶτες θὰ ἤρχετο ἡ Δούκισσα Μαργαρίτα τοῦ Κάρτνεν. Χωρὶς καμμιὰ παραμόρφωση τοῦ σώματος, ἡ Μαργαρίτα τοῦ Κάρτνεν ἦταν ὑπόδειγμα ἀσχήμιας. Πολὺ στενὸ μέτωπον, μυτερὰ καὶ μισοφαγωμένα δόντια, μικρὰ καὶ πάντα μισόκλειστα μάτια, κοντὴ μύτη, μεγάλο στόμα μὲ στενὰ χείλη... Μοχθηρή, κακή. Πανδρεύθηκε 12 χρόνων, μὲ τὸν νεαρὸν πρίγκηπα Ἰωάννην τῆς Βοημίας· ὕστερα ἀπὸ ἕνα τρελλὸ πρὸς αὐτὴν ἔρωτα τοῦ πρίγκηπος. Ὕστερα ἀπὸ τριῶν χρόνων συζυγικὴ ζωὴ «ἐγοήτευσε» τὸν ἡγεμόνα τῆς Βοημίας Λεοπόλδο καὶ ἐγκατέλειψε τὸν Ἰωάννη. Τρελλὸς ἀπὸ τὴν ἀπελπισία του ὁ Ἰωάννης ἔτρεξε καὶ ἔπεσε στὰ πόδια της παρακαλώντας την νὰ γυρίσῃ μαζί του, ἀλλὰ δὲν κατάφερε τίποτε καὶ στὸ τέλος ἔπεσε σὲ ἀδιάλειπτον μελαγχολίαν. Ὁ ἡγεμὼν Λεοπόλδος εἶχε χειρότερη τύχη. Λίγον καιρὸ μετὰ τοὺς γάμους των ἐγκατελείφθη ἀπὸ τὴν Μαργαρίτα καὶ ἡ ἀπελπισία τὸν ἔκαμε ν' αὐτοκτονήσῃ μὲ δηλητήριο.

Πολλὲς γυναῖκες χρησιμοποιοῦν τὴν ὀμορφιά των διὰ νὰ κατακτήσουν τὴν ζωήν. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἀσχήμια εἶναι καὶ αὐτὴ ἕνα ὅπλον

Ἡ ἀσχημοτάτη δούκισσα συνέχισε τὶς κατακτήσεις της...

Τετρακόσια χρόνια μετὰ τὸν θανατό της, τὸ 1922, μιὰ προσωπογραφία της, πουλήθηκε στὸ Λονδῖνο 150.000 λίρες. Τόσο ἐξετιμήθη ἡ ἀσχημότερη γυναῖκα τοῦ κόσμου. Καὶ στὶς τόσες γυναῖκες ποὺ προβάλλουν σᾶν τέλειες καλλονὲς, ὑπάρχουν πολλὲς φορὲς πτυχὲς ἀσχήμιας ὀδυνηρὲς.

Ἡ ὡραία βασίλισσα Βέθρα, ἡ μητέρα τοῦ Καρλομάγνου, εἶχε τὸ ἕνα πόδ μακρύτερο ἀπὸ τ' ἄλλο.

Ἡ Ἄννα τῆς Ἀγγλίας, γυναῖκα τοῦ Ἑρρίκου 8ου ἡ καλουμένη «θεία καλλονή» κατέβαλλε, ὡς ἀναφέρεται, μεγάλες προσπάθειες γιὰ νὰ κρύβῃ ἕνα «ἐξόγκωμα» στὴν δεξιὰ της παλάμη, ποὺ «ἔμοιαζε λίγο μὲ ἕκτο δάκτυλο». Ἐπὶ πλέον εἶχε ἕνα δόντι στραβὸ στὴν ἐπάνω μασέλα καὶ διαρκὲς πρῆσιμο τοῦ λαιμοῦ. Ἡ «ὡραία Γαβριέλλα» ἡ ἐρωμένη τοῦ Ἑρρίκου Γ' εἶχε τεράστια πόδια καὶ ἔκλαιγε γιὰ τὸ τίποτε.

Ἡ αὐτοκράτειρα Μαρία Λουΐζα, ἡ γυναῖκα τοῦ Μεγάλου Ναπολέοντος, εἶχε πολὺ μεγάλα αὐτιὰ ποὺ «σάλευαν» ὅταν μιλοῦσε.

—Κοινωνικὰ προβλήματα—

Η ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΘΑΛΨΙΣ ΤΩΝ ΕΝ ΤΑΙΣ ΦΥΛΑΚΑΙΣ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΩΝ

Τοῦ κ. ΣΩΤ. Α. ΓΚΟΛΦΙΝΟΠΟΥΛΟΥ

Ἡ «Φίλοι τῶν κρατουμένων» ἐπικαίρως ὑπενθυμίζει ὁμοίαν παλαιότερον κατὰ τὸ ἔτος 1935, φιλάνθρωπον ἐνταῦθα κίνησιν, ὁπότε πρωτοβουλία τοῦ τότε Εἰσαγγελέως τῶν Πρωτοδικῶν κ. Κλαμαρῆ συνέστη «Ἑταιρεία προστασίας καὶ περιθάλψεως τῶν ἐν ταῖς φυλακαῖς κρατουμένων», ἀκόμη δὲ καὶ προνοίας ἀποκαταστάσεως ἅμα τῇ ἀπελευθερώσει αὐτῶν. Τὸ ἀληθῶς ἐπαχθὲς ἀλλὰ καὶ τόσον ἀλτρουϊστικὸν ἔργον, μετ' ἐμπνευσομένην τοῦ Εἰσαγγελέως ἐν τῇ Γραφείῳ αὐτοῦ εἰσήγησιν, ἀνετέθη εἰς τοὺς πρὸς τοιοῦτον σκοπὸν κληθέντας συμπολίτας Παναγ. Σκαγιόπουλον, τὸν ἀείμνηστον μέγαν τῆς πόλεως εὐεργέτην Βασ. Κ. Δημητρόπουλον, Μιχ. Κόλλαν, Δημ. Ἀναστασόπουλον, Γεώργ. Πανταζῆν, Γεώργ. Χαραλ. Τριάντην ὡς καὶ εἰς τὸν χαράσσοντα τὰς ἁπλῆς αὐτὰς γραμμὰς, εἰς τὸν ὁποῖον ἀπὸ κοινοῦ καὶ ὁμοφώνως συναινέσει ἀνετέθη ἡ Προεδρεία τοιαύτης ἐντολῆς, μετὰ τοῦ ὁμοθύμως ἐπίσης ὁρισθέντος ὡς Ταμίου Βασ. Κ. Δημητροπούλου, τοῦ μακαρίας μνήμης συμπολίτου, προθύμου πάντοτε ἀντιλήπτορος τοιούτων ἰδεωδῶν καὶ εἰς συνδρομὴν χορηγοῦ.

Ἐν τῇ ἀναληφθείσῃ τοιαύτῃ συντονεστάτῃ προσπαθείᾳ εἶχον πρὸ παντὸς νὰ ἀντιμετωπίσωσι μίαν ρυπαρὰν καὶ σεσαθρωμένην Στέγην μετὰ μεγάλης ἐπιεικείας τιτλοφορουμένην Φυλακαὶ Μαργαρίτη, ἐν τῇ ὁποίᾳ συνεφέροντο φύρδην μίγδην πάσης προελεύσεως τριακόσιοι ὑποδικο-κατάδικοι, μεταξὺ τῶν ὁποίων περιελαμβάνοντο καὶ οἱ διὰ χρέη πρὸς τὸ Δημόσιον κρατούμενοι ἐντὸς τριῶν ὑγρῶν καὶ ἀνηλίων πρὸς βορρᾶν δωματίων καὶ ἐν μέσῳ δυσώδους ἀποπνοίας ἐκ κοινοχρήστου χώρου. Οἱ πλειότεροι ἐξ αὐτῶν ὑπνωττον ἐπὶ σεσαθρωμένου δαπέδου μόλις ἐπαρκοῦντος δι' ἕκαστον ἐξ αὐτῶν ἐπιμεριζομένων καὶ τὰ στοιχειώδη καλύμματα κατὰ τὰς χειμερινὰς ἰδίως νύκτας. Ἐπὶ πλέον καὶ ἡ ὕδρευσις αὐτῶν δι' ἔλλειψιν στοιχειωδῶν μέσων διοχετεύσεως, ἤτο πλημμελεστάτη μολονότι πλουσίαν εἰς ἀπόδοσιν παρέκειτο ἡ ὑδαταποθήκη τῆς πόλεως. Τέλος καὶ ἐν τῷ πενιχρῷ συσιτίῳ παρετηροῦντο οὐσιωδέσταται ἐλλείψεις, ἐκ τῶν ὁποίων ἀνέφικτος καθόλου ἡ καθ' ἕκαστον κρατούμενον διανομή, ἐπιμεριζομένη καθ' ὁμάδας. Τοιαύτην διὰ γενικωτάτην γραμμὴν κατάστασιν ἀποτελοῦσαν κυριολεκτικῶς ἄρνησιν τοῦ στοιχειωδεστέρου ἀνθρωπισμοῦ διὰ τὴν ἐγκαταβίωσιν τόσων ἀνθρωπίνων ὑπάρξεων, διεπίστωσεν ἡ ἀποτελέσασα τὴν Ἑταιρείαν ὁμὰς τῶν συμπολιτῶν. Διὰ προχείρου μεταξὺ αὐτῶν ἐράνου πρώτιστον ὑπῆρξε μέλημα ἡ καθαριότης διὰ πλουσίας διοχετεύσεως ὕδατος πρὸς οἱανδήποτε χρῆσιν, ὁ ἐφοδιασμὸς καταλλήλου αὐτῶν, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ρακενδύτων ἐπενδύσεων ὡς καὶ χειμερινῶν καλυμμάτων, ἡ ἄνετος κατὰ τὸ ἐφικτὸν διανομὴ τοῦ συσσιτίου δι' ἐπὶ τούτῳ εἰς ἕκαστον πινάκιον. Καὶ ἡ τοιαύτη καθόλου προσπάθεια ἐνετείνετο κατὰ τὰς μεγάλας ἑορτὰς τῶν Χριστουγέννων καὶ τοῦ Πάσχα ὁπότε ἄφθονες συνεκομίζοντο φιλάνθρωποι πανταχόθεν ἐκδηλώσεις πρὸς ἀνακούφισιν καὶ παρηγορίαν τοιαύτης δυστυχίας καὶ ἐγκαταλείψεως Κρατικῆς μερίμνης διὰ τὴν ἀποφυλάκισίν των διὰ χρέη πρὸς τὸ Δημόσιον κρατουμένων.

Ἐπὶ πλέον, μία ἐκ τῶν κυριωτέρων μεριμνῶν τῆς Ἑταιρείας ὑπῆρξεν ἡ προμήθεια καὶ διανομὴ βιβλίων στοιχειωδῶν ἠθοπλαστικῶν γνώσεων, διὰ τῶν ὁποίων οἱ ἐξ αὐτῶν ἐγγράμματοι ἐπικοινωνοῦντες μετὰ τῶν ἀγραμμάτων ἐπωφελῶς διήρχοντο ἀνιαρωτάτας δι' ἔλλειψιν ἄλλης ἀσχολίας τῆς ἡμέρας, ὥρας καὶ τέλος ἡ ἐπανασύστασις καὶ ὁ δι' ἱερῶν εἰκόνων καλλωπισμὸς παλαιοῦ μικροῦ ἐντὸς τοῦ περιβόλου τῶν φυλακῶν Ναΐσκου, ὁ ὁποῖος παραδόξως ἐχρησιμοποιεῖτο ὡς ἀποθήκη τροφίμων, μὲ ἀνελειπῆ κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν λειτουργίαν, πρὸς ἠθικὴν τόνωσιν καὶ διδασκαλίαν παρὰ τοῦ τότε ἀκαταπονήτου ἐνταῦθα κήρυκος τοῦ θείου λόγου ἠδη Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λευκάδος, Ἰθάκης κυρίου Δωροθέου Παλλαδινοῦ.

Καὶ ἡ τοιαύτη ἐν συνόλῳ ἐποικοδομητικὴ ἐργασία ἐφείλκυσε καὶ τὴν προσοχὴν τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργείου διὰ συγχαρητηρίου ἐγκυκλίου πρὸς τὴν Ἑταιρείαν, ἡ ὁποία καὶ διὰ τοὺς ἀποφυλακιζομένους, ἅμα τῇ ἀπελευθερώσει των, πᾶσαν κατέβαλε μέριμναν πρὸς ἀποκατάστασιν αὐτῶν. Πάντως ἡ ἀποστολὴ α